אגרות·ל לכבוד ספר אלדד הדני

בשם ה׳ אלהי ישראל

ישתבח שמו של מלך מלכי המלכים הקב״ה
שבחר בישראל מכל האומות ונתן להם
תורה ומצות והבדילם מכל לשונות וצוה
אותם לקיים שש מאות ושלש עשרה
מצות לקיים כל מצוה ומצוה בזמנה וכל
זמן שישראל עושין רצונו של הקב״ה לא
שלטה בהם אומה עד שעמד ירבעם בן
נבט וחטא והחטיא את ישראל ועשה ב׳ עגלי זהב
ונחלקו במלכות בית דוד ובינם עשרת השבטים
ואמר להם קומו והלחמו עם רחבעם ועם ירושלים
אמרו לו למה אנחנו נלחם עם אחינו ועם בן
אדוננו דוד מלך ישראל ויהודה. אמרו זקני
ישראל אין לך בכל שבטי ישראל גבורי חיל
כי אם שבט דן: מיד אמר לבני דן קומו
והלחמו עם יהודה: אמרו לו בחיי ראש בן
אבינו אין אנחנו עושין מלחמה עם אחינו ולא

נשפוך

נשפוך דמנו אנו : מיד נטלו בני דן חרבות

ורמחים וקשתות ומסרו עצמן למות ולעשות

מלחמה עם ירבעם עד שהצילם הקב״ה משפיכות

דם אחיהם : והיו מכריזין בכל שבט דן ואומרים

נסעו ובאו לארץ מצרים ונחריבן ועלו על

ארץ מצרים להחריבה ולהרג כל תושביה

אמרו להם נשיאיהם והלא כתוב בתורה לא

תוסיפו לראותה עוד : והיאך אנו יורדין למצרים

ועוד היו יועצים על אדום ועמלק ועמון ומואב

שכתוב בתורה שהקב״ה מנע ישראל מלהוריד

גבולם נתן להם הקב״ה רוח ועצה טובה והיו

עולים בנהר פישון נוסעים על הגמלים וחונים עד

שהגיעו לארץ כוש ומצאו אותה ארץ שמנה

וטובה שדות וכרמים גנות ופרדסים ולא מנעו

בני דן לשבת עליהם וכרתו להם ברית והיו

בני כוש פורעים להם מס לישראל : וישבו עליהם

שנים רבות עד שפרו ורבו עד מאד ועוד נסעו

ג׳ שבטים מישראל נפתלי גד ואשר והיו נוסעים

וחונים במדבר עד שבאו אל גבולם והרגו

אנשי

חדשים · ולא שבט לאשר: עד משלם שנים עשר
חדש וחוזרים חלילה · ועוד שבט משה רבינו הלוי
עבד ה' ונקרא שבט ינוס שנס מעלה ודבק ביראת
ה' והנהר סובב עליהם מהלך ג' חדשים על שלשה רוח
מרובע והם שוכנים בבתיהם המפוארים ובנינים
הדורים ובמגדלים והם יבנו לעצמם ואין עמהם
דבר טמא ועוף טמא וחיה טמאה ובהמה לא
חיה רעה ולא · זבוב ולא [illegible]ים ולא פרעושים ולא
כנים ולא נחשים ולא עקרבים ולא [illegible] כלבים ולא שו
מזיק אלא צאן ובקר ולהם יולדות ב' פעמים בשנה
~~[illegible]~~ וזורעים וקוצרים ולהם גנות ופרדסים
וכל מיני פירות וכל מיני קטניות ומקשאים וקשואים
ובצלים ושומים וחטים ושעורים ומאחד יצמחו
ק' והם בעלי תורה בעלי משנה בעלי גמרא ואגדה
וגמרא שלהן בלשון הקודש וכך הם שונים ככה
למדונו אבותינו ולמדונו קדמונינו מפי יהושע
בן נון מפי משה מפי הגבורה ואינם יודעים
התנאים והאמוראים שהיו בבית ב' מפני שלא היו שם
ולא

ידעום · ואינם יודעים לדבר בלשם
לשון הקודש ומחמירים ביין נסך ומה
שאסרו רבנן בהלכות שחיטה וטריפות בדברי·
דברים שהחמיר משה רבינו הרבה בדברי·
דברים ואינם נשבעים בשם עד שתכלה
תם ועל פיהם יהיה להם על מי שנשבע
ניהם ויאירו אור ויאמרו להם אי צדיקים
עד מתי נושאים הזכרת השם ועל פיכם הבן
על פיכם אם כך תלכו להם ומים תשרתו הלא
הרע שבעון שבועה בניכם מתים כשהם קטנים
בן יזהירו הכל לעבוד את ה' באימה וביראה
ובקום לבב שבני משה עבד ה' מאריכין
ימים ויחיו ק' שנה ומאה ועשרים שנה ולא בק
בן ימות בחיי אביו ויראו לו עד ג' דורות
ירלה לבנים בנים ונכרים ובלבנים והם זורעין
קוצרים לפי שאין להם עבדים ושפחות והם
כולם חסידות ויש בבתיהם מסגרת ואינם סוגרים
דלתם
ולא ביניהם לא גנב ולא אדם רע

בני זבולון חונים בהרי פארן ומגיעים עם מבצע
שכונתם ותוקעים אהלים של שער מארמיניא
מגיעים עד נהר פרת. ושבט ראובן כנגדם
מאחורי הרי פארן ויש ביניהם שלום ואהבה
וביחד הולכים למלחמה ופורקים הדרכים וכל
שלל יחלקו: והולכים בדרך פרס ובבל: ומשא
ומתן להם מאכל בשני כספים ומדברים בלשון
קדר ועמהם מקרא ומשנה ותלמוד והגדה: וכל
שבת ושבת פותחין דרשות בלשון קדש והסברא
בלשון קדש: ואפרים וחצי שבט מנשה שם בהרי
נגד מדינת משונע עזות נפש וקשין. בעלי סוסים
יפרקו הדרכים ולא יחוסו על אדם ואין להם מחיה
כי אם השלל והם גבורי מלחמה אחד מהם ינצח אלף
ושבט שמעון וחצי שבט יהודה בארץ כוזרים
והם עם אין חקר ועד אין מספר והם יקחו מס
מעשרים וחמשה מלכיות ומלך מהישמעאלים
פורעין להם מס: וזה הדקדוק שבא אלינו שהוא
אלדד בן מחלי בן יחזקאל בן חזקיה בן עלון בן אבנר
בן שמעיהו

...יהו בן תפח בן תחור בן אלקנה בן הלל בן אפרים
בן טובי בן פרת בן שנן בן נשמון בן טעם בן טעמי
בן אלגם בן שאול בן שגר בן כלב בן עמרם בן דורום
בן עובדיהו בן אברהם בן יוסף בן משה בן יעקב
בן כפור בן אריאל בן אשר בן איוב בן שלם בן אליהוא
בן אהליאב בן אחיסמך בן חושים בן דן בן יעקב
אבינו הבה׳ שהורישנו כל נחמות טובות כשבאל
אחינו עשרה השבטים הקב״ה יקבץ נדחינו מארבע
מארבע כנפות הארץ לבית המקדש עם כל ישראל
חברים ונאמר אמן :: שגר איגרות הללו מר אדר
זה לספירה שנת ארבעים ושלש וזה מר אדר אלה
תורה ומלות ולא ישב אדם עמו מבקר עד ערב
לא יפסיק לשונו מטעמי תורה בלשון קדש ומתוקים
דבריו מדבש ונופת צופים הקב״ה יתן לו ולכם שכר
טוב בעולם הזה ובעולם הבא [ונשלם ספר אדר

[illegible]
הדיין [illegible]

מעשה נמלה

ונזכר ז"ל מה שאירע לאדוני שלמה בן הגור
דוד והמשילו על כל מיני בריה שבעולם
על כל מה שברא הקב"ה ונתן הקב"ה אדרה גדולה
שישב עליה והיתה מרוקמי ירוק ארומה בזהב טוב
ובכל מיני ציורים שיש בעולם והיתה ס' מיל
ארכה ורחבה והיה לשלמה ד' שרים שר א' מן
בני אדם ושר א' מן העופות ושר א' מן החיות ושר
א' מן השדים שר שלו מבני אדם אסף בן ברכיה
שמו ושר שלו מן השדים ומריאהו שמו ושר חיות
אריה ושר עופות נשר והיה הולך בים על הרוח
והיה אוכל סעודת בוקר בדמשק וסעודת ערב
במדי ר"ל ממזרח למערב ויהי היום הוא הולך
ונתגאה בעצמו ואמר לא יש אדם כמוני בעולם
שנתן לי הקב"ה חכמה ובינה ושכל והמשילני על
כל בריותיו באותה שעה נתנדנד הרוח ונפל מעל אדרה
מ' אלף מיל וכשראה שלמה כעס על הרוח ואמ'

ריח משב שקה טוב השיב הרוח וא"ל משב [illegible]
עם אלקיך טוב ולא תקנאה כדי שאשב אני [illegible]
באורה שנה נכנס שלמה מפני הרוח ובעוד
שהוא הולך יום א' היה עובר על נחל נמלים ושמע
קול נמלה שחורה אומרת לחברותיה הכנסו שלא
ישחיתו אתכם מחנה שלמה וכששמע שלמה
את דברי נמלה חרה אפו ואמר לרוח קרב למטה
לארץ שלח אחר נמלים וא"ל מי מכם אמר כך
הכנסו לבתיכם שלא ישחיתו אתכם מחנה שלמה
אמרה אותה נמלה אני אמרתי כך א"ל למה אמרת
כך א"ל יראתי שלא יבואו לראות מחנך ויבטלו
מהשבח שישבחו להקב"ה ויחר אפו עלינו ויהרוג
אותנו ואתכם א"ל למה את אמרת מכל הנמלים
א"ל אני חשובה שבכולם א"ל מה שמך א"ל מאשמה
א"ל אני רוצה לשאול ממך שאלה א' אמרה אינו
ראוי להיות השואל למעלה והנשאל למטה העלה
אותה לפניו א"ל אינו ראוי שיהיה השואל על כסא
והנשאל על הארץ א"ל תשא אותי על ידך ואומר

ד- התשובה לקח מורה של ידו נשארה בנגד פניו אל
שלמה אל מי הוא חשוב יותר מורה לו אני שאם לא
הייתי גדולה ממך לא שלחך השי"ת אצלי שהשאני על
ידיך כששמע שלמה את דבר הנמלה חרה אפו עליה
והשליך מורה לארץ ואל נמלה אינך יודעת מורי מי אני
אני שלמה בן דוד המלך אמרה מורה נמלה לשלמה אני
יודעת מורך חרה מעטה קרוחה לא הקנאה בעצמך
באורה עשה כפל שלמה של הארץ מרקביים ונבלם
מדבר הנמלה ואחר אמר לרוח השא את האדרת אמר
לשלמה אבל הקנאה בעצמך והיה הרוח הולך ונושא
ומעלה בין שמים וארץ ונשאר עשרה ימים וז' לילות
בך יום א' משמים ראה ערקלין א' גבוה כולו פנו מזהב עד
אמר שלמה לשריו לא ראיתי כמו זה הערקלין בעולם
כלל במראה עשה אמר שלמה לרוח רד למטה וירד
והלך שלמה הוא ושר שלו אצף והיו הולכים ומעיינים
סביבות הערקלין וריח עשב כריח גן עדן ולא מצאו דרך
להכנס והיו תמהים על זה הדבר ואחר כך בא נשר
שנכנס בו עד שר שדים ירמיאנו ואמר אדוני המלך

למה תדאג כ״כ ואמר שלמה אני דואג על זה הארמ[illegible]
שאין לו פתח ואיני יודע מי עשה מעשה אמר שר השדים
אדוני המלך צוה אגזור של השדים שיעלו למעלה על הגג
של ארמון אולי ימצאו שם שום אדם או שום עוף או שום
בריה באותה שעה צעק על השדים ואמר מהרו ועלו על גג
וראו אם ימצאו שם שום דבר והלכו ועלו וירדו ואמרו
אדונינו המלך לא ראינו שום אדם כלל אלא עוף אחד
גדול ויושב על האפרוחים ושמו נשר באותה שעה קרא
לנשר שופר וא״ל והביא לי נשר באותה שעה הלך הכרז
והביא את הנשר ובא הנשר לפני שלמה ופתח פיו ואמר
שבח למעלה הקב״ה ואמר שלמה בן כמה שנים אתה א״ל
בן ר׳ שנה א״ל הלא ידעת או שמעת שיש לזה הבית פתח
א״ל אני לא ידעתי אבל יש לי אחי אחד גדול יותר ממני
והוא יושב במעלה שנית א״ל שלמה הוליכו את זה הנשר
למקומו והביאו אחיו הגדול ממנו הלך והביא אותו
בא לפני שלמה ואמר שירות ותשבחות לבוראו א״ל
שלמה בן כמה שנים אתה א״ל בן ט׳ מאות שנה א״ל ידעת

ידעת או שמעת שיש לזה הבית פתח אמר הנשר אני
לא ידעתי: אבל יש לי אח גדול ממני והוא יושב במעלה
שלשים אחר הלכו אל זה הלכוהו והביאו את אחיו והוא
זקן מאוד ולא היה כוחו לבוא לבדו נשאו אותו על כתפיו:
והביאו אותו לפני שלמה א"ל שלמה בן כמה שנים אתה
א"ל בן אלף ושבע מאות שנה אני א"ל ידעת או שמעת
שיש פתח לזה הבית אמר הנשר אני לא אדע אבל
אבי ספר לי שיש לו פתח מצד מערב אבל כסהו עפר
ואם תרצה תגזור על הרוח שיפזר עפר מסביבות הבית
במעט שתגלה הפתח מיד שלמה על רוח ונשב והקיר
העפר מסביבות הבית ונגלה השער והנה גדול מאוד
מברזל ונשאר כמו נשרף ובלה מרוב הזמן וראו על
הדלת וכתוב עליו בני אדם יודע לכם שאנחנו ישבנו
בהיכלין בשנות הרבה ובשבא עלינו מלאך המות
אחכנו מתרנגלות תחת החמה ולא הועילה לנו ועזבנו
הבית לנשרים ואנחנו שכבנו תחת הארץ וכל מי
שישאל לכם על זה ההיכלין תאמרו בנוי מצאנוהו:

ועוד כתוב בו ולא יעבור אדם על זה הבית אם לא
יהיה מלך או נביא לי ואם רוצה ליכנס בו יחפור מעבר
הימין ויראה ארגז מזכוכית ויעבור אותו וימצא שער
אחד מזהב טוב ויפתח אותו ויעבור תוכו ויראה בנין יפה
עד מאוד ויש בו בריכה א' מאודם בעדה וברקת ומרגל
ויש בו קובה אחד מכל מיני מרגליות ויראה כסא וכסא
חדרים וחצר טוב רצוף בלבנים א' של כסף וא' של זהב
ויסתכל בארץ ויראה צורת עקרב ויפה עקרב שהוא כסף
ויפתח בית הארץ ויש כסא וכסא מרגליות כסא מיני
מיני זהב ויש צלם א' יושב ונראה אותו וחשוב שהוא חי
ולך לפני הצלם ויקח מגבהו עטרת א' ולוח כסף טהור
וכתוב בו כל מיני עניני העולם ועשה ככל אשר ראה
ויגש אל הצלם ויקרעם הצלם ויצעק בקול גדול כבואו כני
השטן בואו וראו בא שלמה לחבר אתכם והיה יוצא
מנחיריו אש ועשן באותה שעה נפל ברוחם וצעק צעקה
גדולה ומרה והיה עליהם כמו רעש ורעם בשם שלמה
בקול גדול אשמעינם אתם תפחידו אותי אין אתם יודעים

שלמה

שאני שלמה המלך המולך על כל העולם ועל כל מיני
בריה שברא הקב"ה ואני רוצה לספר אתכם בכל מיני יקרי'
אדם מורדים בי ונקבץ עליהם עם המלכות באורך שנה
שהרגו כולם ולא היה שום אחד מהם יכול לדבר ונפלו ומתו'
כולם ואחרים בני השעים ברחו והשליכו לתוך ים הגדול כדי
שלא יפלו ביד שלמה קרב שלמה אל הים ולקח לוח ומצא
בו כתיבה ולא היה יודע לקרות אותה ודאג דאגה גדולה
ואמר לשריו הלא ידעתם כ"כ ישנה ומקובצי' אל הים
ושמה לקחתי הלוח ולא ידעתי מה כתוב בו והיה מבקש'
ואומר כיצד אעשה וירא והנה בחור א' בא מן המדבר
והוא אליהו ע"ה ובא לפני שלמה המלך והשתחוה לו ואמ'
מה לך שלמה המלך אתה דואג אל על זה הלוח שאינך
יודע מה כתוב בה ואמר לו אותו בחור תן לידי ואני אקרא'
לך שאני הייתי יושב במקומי והשי"ת ראה אותך דואג
ושלח אותי לאמלך לקרוא לך זה הכתב נתן אותה לידו והבי'
בו וראה והשתומם שעה אחד ובכה ואמר שלמה המל'
זה הכתוב בלשון יוני כתוב ויאמר אני בן עדד [illegible]

אלף

על אלף מדינות ורכבתי על סוס והיה תחת ידי אלף
מלך והרגתי אלף אלפים גבורים ומעשה שבא אלי
מלאך המות לא יכולתי עליו וברוב כל מי שיקרא זה
הכתב לא ייגע בעולם הזה שסוף אדם למות ולא ישאר
בו באדם אלא מן המעשה הטוב שעשה בעולם הזה
וזה ג מה שבא על שלמה המלך עליו השלום וכמון

נחסם די תם

ר אהחיל לרבנו תשעה יוסף הג

8 ...חנן ור' אליעזר ור' יהושע עלו נראו

לבית המקדש ויהי שבעים

כ' ירים המה הולכים בהר הבית והנה

מלאך א' בא לקראתם ובידו חילוק

ח' נבו ותגוה ... ומגריח בשרו וכשלו לצאתו

נפל ניזהר לעולם אבל לא היתה לה שנה

נריו סביב ויאמרו איש לרעהו החלוק הזה להחר

חתנו היה ויקרבו עד המלך וישאלוהו למי

ולמיאה מחתו היה החלוק הזה ויאמר להם חלוקכם ...ים

ומכברים ממה אבל זה הוא לאיש א' מאשקלון ...רו יוסף ...

הגנן הלכו לדרכם וכשהלכו יחד הרגל ...ו יחדו ...

אל ... האיש האשקלוני ... חמשין ... לבשרו

... ולנחמו ולשמחו באחריתו ... שישלם לדקותו

וישמעו אנשי אשקלון עליהם וילכו לקראתם ויבקשו מהם

להתארח אצלם ולא רצו ויאמרו לא נתארח אלא בבית

יוסף ... הגנן ושלחו עמהם אנשים לבית יוסף הג'

עד שהגיעו לפתח בית הגנן וראו ... כנגו

מלקט ... ויקראהו לו שלום והשיב להם שלום

ויאמרו רצוננו להתארח אצלך ויאמר להם ...

עיני באתם ... שהנחתם ... עם ...

... ער והנר

בנכסיו ירחמם [illegible] והנה יורש [illegible] שלו
בניהי כיוהם שני ככרות לחם ואמרו לה שאלתי
ברכתך שתברכני תורה שהורתי לאחותי וגם לה [illegible]
[illegible] נויתי והברכה שדי לי כחנעט ואם רצונכם ש[illegible]
לכם אז שאלה לכם ויאמרו לו יספיק לנו הנמצא
לכם אל שאלה לכם ויאמרו לו יספיק לנו והנמצא [illegible]
[illegible] ולא נצטריך לדבר אחר לא נשאל ולא נעה ויושים
[illegible] לפניהם ואכלו לחם וירחצו מים וברכו ברכת המזון ויאמרו
[illegible] הנך רואה שבנו לך מלובני עירך לכן הגד נא לנו
[illegible] מעשיך מאחר להם רבותי אתם רואים שאני
[illegible] ואין לי מלאכה אחרת זולתי עבודת הגן שראיתם
[illegible] לא שמענו הוראתנו אם אתה בעבודה הזאת מנשור
[illegible] לבר רבותי אם יש אתכם שאריתכם
היה אבי ז״ל [illegible] שלי ואמרתי אני אגלה לכם הכל
[illegible] הדור והעיר הזה מעשירה ובשלכבר לבית
[illegible] אבותי העושר ההוא וירא[illegible] אנשי העיר
[illegible] ויגרשוני ויעשו אותי ואצלה מן העיר שלא היתי
[illegible] נכבדים והאכילם כמעשה שהיה עושה אבי ולא
[illegible] לי עונות אבי שהיה עושה ערמים והיה מכבד
[illegible] עשירים יותר מן העניים של לא הרעילה לדקתו שבן
[illegible] התורה לכל המתעסק בכבוד הבריות מניח כבוד
[illegible] שבעבור המעט וסוף שגם הבריות לשנוא
[illegible] אותו ואקבנו אחריו ונעני בבאן בית בתוך החום
העיר

מעשה הסוס

אחז"ל מעשה ביהודי א' ור' אליעזר שמו והיה גדול
בממון ובכבוש ובכסף ובזהב ומרגליות ופני׳
וחמורים וגמלים ובבקר וצאן והיה לו סוסה א' משובחת
בין הסוסים ובא יום לידתה וילדה סוס א' עניה לבנה יתבר׳
הבורא וכל יום היה גדל זה הסוס עד שנעשה בר שנה
ואחכה ונעשה גדולה מכל הסוסים כפלים וחצי והיה
יום מימים קם ר' אליעזר ורכב על זה הסוס וירד בה׳
בתוך העיר ואותה העיר לא היה בה כי אם עכו"ם ויהוד׳
ולא היו בה גויים כלל וכשה' שירד בה בתוך העיר כל מי
שהיה רואה אותה מהעכו"ם היה נופל מעל סוסו מאימתה
ונשבר מפרקתו וידו ורגלו כשראה ר' אליעזר שהיתה
מתגברת כל רואיה ומהיהודים לא היו נופלים מתוכה כלום
ונפלה עליו פחד המלך אחר שמע ושמע כבך שהיתה
מתגברת שונאי היהודים קם וחזר לביתו שמע המלך
בא ושלח אחרי ר' אליעזר והמלך ור' אליעזר היו אוהבי׳
זה את זה כמו אחים ואמר לו שמעתי שיש אצלך סוס

אחד והתפלאתי במעשיה א"ל הין א"ל אני מבקש ממך
שתקן אותה לי שזה הסוס איננה ראויה לך כי אם לי מיד
הלך ר' אליעזר והלביש זה הסוס בכסף וזהב והביא אותה
למלך א"ל ידוע יהיה אצלך שזה הסוס איננה נכבדת בתוך
העיר שהיא מאכלת שונאים היהודים אבל במעשך והיה
אלקים עמך אל תרכב עליה כי אם ביום צרה שיהיה
הצר מצורר על העיר א"ל המלך תשאל ואתן לך אמר ר'
אליעזר בה"ה איני רוצה כלום לא ממך ולא שום דבר א"ל
השי"ת יתן לך משאלות לבך ולקח המלך את הסוס ושם
אותה בתוך אורוות סוסים דאקדי' בלע"ז [illegible] וזה הסוס לא
היתה אוכלת שעורים ולא עשב השדה אלא מובחרים
התבשילים והיה שולח לה שני קערות התבשילים א' בבוקר
ואחד בערב והקים לה משמשים שישמשוהו יום ויום היה
הורג משמשים שהיו משמשים לה עד שתמה המלך
בה ולא היה יודע מה לעשות בה שלח אחר משנה שלו
ואחר בני העיר להתייעץ בהם מה לעשות בה א"ל אדוני
המלך אם אתה רוצה ושומע אל עצתנו תקים לה

והקים לו משמש יהודי

משמש יהודים והיה לו אהובה ושמיה בבקר ובערב
והיה נותן לו המלך שכר שמושו ב׳ דינרי זהב בכל יום
פא׳ יום א׳ שבא על אותה השר צר ונצר עליה אחר כמה
ימים שלח אחר השמש של הסוס ואמר לו תזמין לי סוס
והביא אותה לי שארכב עליו ואצא על הצר ה׳ יעזור מיד
הלך ואסר לו הסוס והביא אותו לו ורכב עליו וירד
למלחמה מיד בשעה שירד וראו האויבים את הסוס
נפלה עליהם חרדה גדולה ונפלו מעל סוסיהם לארץ יש
מי שנשבר צוארו ויש שנשברה רגלו ויש שנשברה ידו
ושלל אותה שללה גדולה וחזר ושמח וטוב לב אחר כך
החזירה המלך למקומה כמו שהיתה והשמש משמש
אותה כמנהגו הראשון והיה שולח לו שני קערות תבשילין
ממבחר שבתבשילין שהוא אוכל אותו אחר זמן שלח המלך
אחר משמש הסוס ואמר לו אסור הסוס כדי שארכבנו רוצה
אני לצוד היום ועשו איש שדה ועשה כאשר צוה אותו
והביאה לו לרכוב ולא קבלה עד שנים ושלשה פעמים עד
ג׳ פעמים ולא יכול לרכוב עליה ויחרד חרדה גדולה ויאמר

אם אהרון מודה אי אפשר ואם אעכבנה נשארתי תמה
מה עשה המלך שלח וקבץ את הרבנים ופחותיו ושריו
וספר להם המאורע ואמרו לו אם תשמע לעצתינו תשלח
הסוס לבעלה הראשון וביום צרה תשלח ותביא אותה
ויעש כאשר אמרו לו וישלח אחר ר' אליעזר וא"ל קח הסוס
שלך ובעת צרה אני שולח אחריה א"ל ר' אליעזר אדוני
המלך אני נתתיה לך במתנה למה תחזירנה לי פחד רבי
אליעזר וחשב שהמעשה בעלילה על שונאי ישראל ויקח
ר' אליעזר הסוס ויביאה אצלו ועזב אותה כמו חודש אח'
ויהי אחר חודש אחד בביתו ר' אליעזר הסוס ויאמר בלבו
אלך ואראנו הסוס ויהי הוא עובר על הפתח ויפתח ה'
את פי הסוס ותאמר ברוך הבא בר' אליעזר נבהל רבי
אליעזר והביט הנה והנה ולא ראה כי אם סוס והחזיר
לו שנית ותאמר אני שאמרתי לך ברוך הבא בוא ואספר
לך אוי לאהרן שעבר על דברי מלך מלכי המלכים הקב"ה
ושעבר על ראשי שמע ואני הייתי חכם ממשפחת
הכהנים ובהן ממשפחת כהנים והייתי מלמד תינוקות

ובשעה שהייתי רואה בין התינוקות תינוק יפה תואר הייתי
עושה עמו משכב זכור והייתי בזה העון עשרים שנה
ולאחר עשרים שנה יום ראש השנה נפלתי חולה והייתי
צועק מאבר שלי שלא הייתי מטיל מי רגלים אלא דם צלול
ובלילה לא הייתי ישן מרוב כאב שלי נשארתי ג' ימים
בזה החולי ובע"כ נתקשה על הכאב ובאותה שעה יצא
מאבר שלי נחש אדום כדם בשני ראשים אורכו עשר
אמות ונכרך על אבר שלי עד שהגיע לצוארי ונשכני
נשיכה אחר ונפטרתי בליל ערב כפור ונפלה חרדה על
כל בני העיר ולא בא שום אדם לרחוץ אותי מרוב פחדם
ונשארתי מושלך כנבלה מאוסה עד שבא חכם אחד ושמו
רבי יוחנן ירושלמי ואמר לבני העיר אל תפחדו מזה
הנחש כי אינו אלא מלאך שלוח לו ואינו שום אדם עד
שבא הוא והלבישני תכריכין והוליכני לקבר וקברני וחזרו
ועוד שחזרו משלי באו ג' מלאכים של קצף אף וחימה
והחזירו נשמתי כמו שהייתי חי והביאו עלי קבר ומעך
צעקה גדולה ומרה ואותה באותה שעה כל הרה שהיי'
באותה העיר נפלו ילדיהן ונהרג השר אחיך בא.

ומלאכים לאין חקר ולאין מספר והיו גוררין
אותי כנבלה בחשכה על גחלי אש והייתי אומר להם אלך
ברגלי והם לא היו רוצים אלא גרירה על גחלים והיו אומרי
לי כך נעשה עד שנביא אותך לפניהם לראש הגחלים
והושיבוני אצל שר שלהם ושמו דומה נתקבלתי בזה
המלאך רעדתי רעדה גדולה ונתחלחלתי מפחד דומה
שכל מי שרואה אותו מתחלחל וחוזרו מאזן עד לשתי
והכיתי מראש ועד רגלי ואמר לי אתה אכזר כהן אין
שלום אמר ה' לרשעים ואמר הוליכוהו לפנים והוליכוהו
ואחר כך בא דומה ולקח הנחש מצוארי ונתן שני ראשיו
בגרוני ותפש אותי כתינוק והיה מושך אותי עד שהטעני
לגומא אחד ועמוקה עשרים אמה ורחבה מאה אמה
ונשק במלאכים ועשו לי גומא אחד וקברו בגלגל וישם
את ראש הנחש אחד בצוארי ואחד בגרוני בו והשביעו
אותי והשליכו בתוך הגומא והייתה מלאה שככה
קרני דורחר כמו קדרה של תבשיל ואמר לי זהו שכר
מי ששוכב עם זכר והמשליך עכה שלא במקומה

שוחי

מלאכים ע[illegible] 12

בגדולתו של הקב״ה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ער און מקו[illegible]

[illegible] ושה לו [illegible]

הוצה יום יבני ראה מלאך ושמו נוריאל

הוא שלש כיסת פרסה וחמשים רבוא מלאכים

עומדים לפניו וכולם מאש ומים ופניהם

למעלה כלפי השכינה ואומרים שירה לפני

[illegible] עד כלות [illegible] מאד :

שאל משה למטטרון [illegible] אלו

[illegible] והם ממונים על הענן ועל

[illegible] והלכו ועשו רצון בוראם

[illegible] לפני הקב״ה ואמר

משה

[illegible]

[illegible] נוזרים לחניהם

[illegible] משם [illegible] מיום שבראם

הקב״ה לא נזו ממקומם הלך משה לרקיע

שלישי שהוא דירה לשם שלישי ראה משה

מלאך אחד ושמו מוניאל ושלו ע׳

אלף ראשים [illegible] ובאחד [illegible]

[illegible] פה [illegible]

[illegible] שלו [illegible]

רבוא מלאכים כולם מאש ובזו [illegible]

כולם משבחים לפני הקב״ה שנ׳ [illegible]

[illegible] וגבורה שאל משה למטטרון

[illegible] המלאכים שמם אראלים

[illegible] ממונים על העשבים [illegible]

על הפירות ועל הדגן והלכו ועשו רצון

בוראם וחזרו למקומם הלך משה לרקיע

רביעי [illegible] שם רביעי [illegible]

לשם בית המקדש עשוי מאש אדום

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משה למטטרון ואמר מה [illegible]

[illegible] פני הארץ עד השמים [illegible] [illegible]

[illegible] מזלות ואומרים [illegible] ראש שני [illegible]

[illegible] וכוכב [illegible] חלוק כל [illegible] שם אחד [illegible]

עם השם מארים אחד על [illegible] שמש אחד על

[illegible] ירח. שאל משה למטטרון מה [illegible]

[illegible] שלישון על צבאי [illegible] אמר [illegible]

[illegible] כימי [illegible] פסרתן [illegible]

יחרב מן הקדורות וכוכב מאירים [illegible]

קדורות

[illegible] קדרות לעולם שלא יחרבו

החמוחות [illegible] משה [illegible]

[illegible] לבנים [illegible]

אש [illegible] שלו [illegible]

[illegible] הקב"ה עושה שלום ביניהם

ועולם משבחין להקב"ה [illegible]

על [illegible] שאל משה [illegible]

[illegible]

[illegible] אחד

[illegible]

דרוש

[illegible] כים עריו א[illegible] [illegible] תעבקי

נדבר של השמים [illegible]

שאל משה [illegible] [illegible] שמע

אל עירין וקדישין. הלך לרקיע שביעי

שהוא רחב. לרקיע [illegible] ואב[illegible]

קשורים בשלשלאות כל אחד ואחד [illegible]

ורסה וכל פרסה [illegible] אמר

משה למטטרון [illegible] הם אלו שם אל שני

אף וחימה בראשה [illegible] מיד [illegible] רעת

משה אמר משה לא אוכל לראות אלו אחד עמ[illegible]

ומטטרון וחבק את משה ואל תירא [illegible]

[illegible] אחד [illegible] וראה מלאך

[illegible] ואחור [illegible] מקומות מכף רגלו ועד קדקד

כולו עינים אש [illegible] מאד [illegible] משה

[illegible] סמאל מלאך [illegible] שרו אל

[illegible] הוא [illegible] [illegible]

של איוב [illegible] אחד [illegible] משה לפני [illegible]

ו[illegible] ורחמים [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] שעומדים [illegible] כל [illegible]
[illegible] [illegible] מתים [illegible] [illegible]
[illegible] השכינה [illegible] מכסים [illegible]
[illegible] ופעמים [illegible] להקב״ה
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] כל [illegible] עונם:
שאל משה [illegible] [illegible] שמי
אלו שרפים עומדים [illegible]
אחד [illegible] [illegible]
הקב״ה [illegible]
[illegible] בשכבים ושנים לשונות [illegible]
[illegible] למשה מסיני [illegible] משה לפני [illegible]
[illegible] כל עשר [illegible]
[illegible] מכאן עד [illegible]
[illegible] את התורה [illegible]
על [illegible] זכרו [illegible]
[illegible] שם עלם
[illegible] אלא משה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ואין דורין אלא משה שנ׳ וישוב משה
ונשלט אל העם לכך נאמר כתבו
בעזיזה יערוג אחד יתר
בת קול ואמרה למשה משה
אתה באת וראית את כסא
כבודו [illegible] תלכה לראות מתשב
כרסים אחד של גן עדן ואחד
של גיהנם ואחר שלח הקב״ה
את גבריאל והלך עם משה
ופתח את גיהנם באשמורה
ופתח גבריאל לו את גיהנם וראה
משה אש בוערת אמר משה
לגבריאל לא אוכל לבא לגיהנם
מפני האש אמר לו גבריאל יש אש
אחר ולא אחריות [illegible] לא
ידלק בין אש גיהנם כשנכנס
משה לגיהנם ברחה אש גיהנם
מפני משה [illegible] גבריאל מלאך

גיהנם. אמר לו משה מי אתה אמר לו
אני משה בן עמרם אל [illegible]
[illegible] בגן עדן אל כאח שאני [illegible]
[illegible] אמר הקבה לנסרגאל ראה
[illegible] גיהנם [illegible]
[illegible] מעשה אחד נסרגיאל [illegible]
ראה [illegible] בני אדם תלוים [illegible]
באזניהם וידיהם ולשונם והנשים תלויות
בדדיהם ושעריהם וברגליהם בשלשלאות
של אש אמר משה לנסרגיאל מפני מה אלו
תלויים [illegible] אלו מפני שיביטו אשת
איש ובממון חביריהם ברעה וראה תח
תענין עיניהם ותלוים באזניהם מפני
שהם שומעים דברים בטלים ודברי
הבאי ומסיר אזנו משמוע תורה. והתלוים
בלשונם הם המספרים בלשון הרע
וירגיל לשונם בדברי בטלים והתלוים
ברגליהם הם ההולך ברכילות חביריו ולא
יבא לדבר מצוה ולא לבית הכנסת שיתפלל
לבוראין והתלוים בידיהם הם שש[illegible]

יהיו כנגד חביריו והורג את חבירו ורצח
אותו: והנשים תלוים בדדיהם מפני שמגלים
דדיהם ויניקו בניהם ויראו אותם ויבא לידי
הרהור עבירה. ואח"כ [illegible] הנם ונתאחר
נכסריני אל הבן שאני רעבתי אל מה אתן
לך אמרה ניתם תן לי נפשות הצדיקים אל
נא יתן לך הקב"ה ואח"כ ירד
למקום אחר וראה ב' רשעים והם
תלוים בראשיהם למטה
ורגליהם למעלה ועד קדקד
כולם דבוקים בתולעים שחורים
כל [illegible] [illegible] ומשמרת
פרט והר' שנים צועקים מפניהם
ואומרים תנו לנו מות שנחמוד למות
למות ואין לנו שאין [illegible] לנוחיני [illegible]
מעשיהם שאלו אל הם שישבעו
שבועת שקר וה[illegible] שבתות
ומניים ומגלים תח וה[illegible] עונה
יתומים ואלמנות והעונה עדות
שקר

עדות שקר לכך מסיר אותם הקב״ה בין
התולעים אמר משה לנסרגיאל מה שם
המקום הזה א״ל עלוקה ומשה הלך למקום
אחר וראה ב׳ רשעים נופלים ושני עקרבים
דבוקים בהם כל עקרב ועקרב יש לו אלף ראש
בכל ראש וראש יש לו אלף פה ובכל פה ופה
שני ע׳ אלף ראש לעקה וכל אלו ועל
עקרבים נופחים בהם נימקו עיניהם
מפחד העקרבים של ועיני רשעים תכלינה
שאל משה לנסרגיאל מה מעשיהם
של אלו אל אלו הם האוכלים ממון ישראל
ומלבין פני חבירו ברבים והמטיל אימה
על הציבור שלא לשם שמים והמוסר ביני חש
ביד גוים והכופר בעיקר והאומר לא ברא
הקב״ה את העולם כל אלו מסורים הקבר
ביד העקרבים ; אמר משה לנסרגיאל יתר
שם המקום הזה א״ל שאיון, והביט
משה וראה רשעים מטבורם ולמעלה
באש [illegible] ורה למטה בטיט ומלאכי
חבלה

חבלה עומדים עליהם ומכין אותם בשלשלאות
של אש ומביאין להם אבנים של אש ומשברין
את שניהם של שני רשעים שברת: וצועקים
רשעים האלו שאל משה לגבריאל מה מעשיהם
של אלו אל האוכלי נבילות וטריפות יתבשלו
אומות העולם והמשתחוים ונותן נסכי
בנשך ובמרבית והעושה שם המפורש
בשביל הגוים והעושה רמיה במאזנים
ובמשקל והגונב ממון ישראל והאוכל
עונת הכפירים והאוכל חלב ודם ושקוצים
ורמשים. לא הזהיר עצמו מאלו לכך
מסר הקב"ה אותם ביד מלאכי חבלה ורא
רשעים חיים בתוך האש וחיים בתוך
השלג עליהם יב חדש באש ויושבים בשלג.
ובחום יב. אחר אלו בוכים ראש: שאל
ישר לגבריאל מפני מה חיים בתוך
האש וחיים בתוך השלג אמר מפני שהלכו
בדרך הרע ולא הלכו בדרך הטוב. ואמר
גבריאל למשה לך ראה כיצד דנים

מיצריום שורפין אותם אמר
לא אוכל ללכת אמר לו [illegible]
את השכינה לפניך לא תירא כי
אין שלוט בך אש גיהנם שנ׳
כי אלך בגיא צלמות לא אירא
רע כי אתה עמדי
בעת שהלך משה וראה
את הרשעים שהם שורפים חציים
באש וחציים בשלג ותולעים
יורדין עליהן לנקר מעמוקי אש
בגופם ומכין אותם מלאכי חבלה
אין להם מנוחה ועליהם נאמר כי
תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה
שאל משה לגבריאל מה חטאם
של אלו אלו הבא על אשת איש הבא
פנויה והבא על הנדה והבא על
[illegible] והבא על הזכר והעובד ע״ז
והשוחט שלא כהוגן והמקלל אביו
ואמו והאומר אני אלוה כמו נמרוד
וכו׳

וברעה [illegible] נתר וכיוצא בו: שאל
משה לגבריאל ואמר מה שם [illegible]
אלו זה אמר אבדון אחר בא משה
לגיהנם ואמר לשון יהי רצון ורחמים
מלפניך יי אלהי שתציל עמך ישראל
מן הגיהנם הזה אמר הקב"ה למשה משה
אין לפני משוא פנים כל מי שעושה
טוב יהיה בגן עדן וכל מי שעושה רע
יהיה בגיהנם שנ' אני יי חוקר לב בוחן
כליות ולתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו
אחר נשא משה את עיניו וראה את
גבריאל ואמר גבריאל למשה [illegible]

ותראה גן עדן כשנכנס משה לגן עדן
באו המלאכים לפניו ואמרו לו משה
הגיע זמנך אמ' לא הגיע זמן מיתתי
אלא באתי לראות שכר הצדיקים

בגן עדן תם ונשלם [illegible]
[illegible]

מעשה ר' יהושע בן לוי

אמרו ז"ל שרבי יהושע בן לוי צדיק גמור היה
וכשהגיע זמנו ליפטר מן העולם אמר [illegible]

בפסח אכל חלב ודם נבלה וטרפה וחלל שבתות
נגע ונבילות ועשה תשובה ואכל עניים ואומללים
ודתה והחזיק ביד תמ״ת ובקור מתים ויעשה שולחנות
יתכפר בצדקה ובגה עם ישראל במצות ועשית
יתכפר ממצות אביונים ׳ קריעה כיצד צורכי
ישראל קורעין לצורכי השם כיצד כשאמן תפלה או
לשמוע קול שופר או לישב בסוכה ובא ישראל לדרך
ומועק ורוצה מחמו שילוץ עליו למלך או יעזרנו
בביתו שבא עליו מטר או השמי שלו לפני מטר או שהוא
חולה לשמש לו ולא לעכרו או לעסוק בצרכי חתן וכלה
הם ובטול תפלה וק״ש וציצית ותפלין וסוכה שופר ולולב
והצלת ישראל מיד הגוים והצלתו מיד המלך חמס או יעזרנו
בבנין ביתו או יעזרנו בשתי ובמלאכה מה. או בצורך
מה שהוא רחוק שישראל קורם ולכ״ש שהוא חורה
ורעב ויגע ועיף [illegible] ויבטל התפלה. שהרי אמ״ח כטל
הקבלת פני השכינה מפני הכנסת אורחים
נשאת מלאכים או שהרי אא״ע לא היה יודע שהין
מלאכים שאם ידע בהם שהם מלאכים איך היה אומר
ומשרו לבבכם שהרי המלאך אינו אוכל ושותה ו
ג׳ כפרה

גבורה בידו אדם אכל שבת ויט ואכל ביה״כ או
אכל חלב ודם נבלה וטריפה ומאכלות
גוים וכיוצא על שיה יעשה תשובה וילקה ויתענה
ויתן כפרה לת״ח ולמדרשות ולכנסיות וילך
אכל על חבירו או הכהו והכלימו ובייישו והוציא
עליו ש״ר או הלשינו וכנהו וקללו וכיוצא אע״פ
שיעברו עליו כף כפורים או ישור אף שבתות
וילקה ויתענה לא יתכפר עד שירצה חבירו
אם הכהו בגופו יכבדנו ויפייסנו ויבקש ממנו
מחילה ואם הפסידו בממונו או גזל ממונו או
גזלו והשיב לו ממונו ויבקש ממנו מחילה על
שיצערו ואח״כ יתכפר וז״ש בני אם ערבת לרעך
תקעת לזר כפיך עשה זאת בני והנצל כי באת
בכף רעך כצפור ביד יקוש לך התרפס ורהב
רעיך ר״ל אם ערבת לרעך והפסדתו בממונו
והחרבת ביתו ושמתו בערבה ואם הגבהת
ידך לחבירך ותקעת עליו כפיך התרפס התר
לו כפך והסך ותן לו ממונו ורחם הזיתו והכלמתו
הרבב אותו והמלך אותו עליך כדי שתינצל

מידו

ואתחיל במעשה שלא עלה? ראיה מיבינו

מעשה באדם אחד שצוה את בנו בשעת פטירתו
ואמר בני כל ימיך זרוק פתך במים ואל תבטלנו יחידי
כשמת אביו היה הבן מקיים מצותו והיה רגיל דג א'
לבוא אצל פתו ואוכל עד שגדל אותו דג מאד מאד
והיתה רודפת אחרי הדגים אחרים ואוכלם כיון שר
כל הדגים כך הלכו אצל לויתן ואמרו אדונינו נתגדל
א' מינינו ואין אנו יכולין לחיות לפניו שלח בעבורו וי
[illegible]ם א' שלח ג' שנים להביאהו ולהביא אותו שלים עד
[illegible]יר להם לכו כולכם בשם א' והביאו אותה לפני
ועשכן והלכו הביאו אותה לפניו ואמר לה מה נתגדלת
מחבירך. אמרה לו אדם אחד בא אצלי וזורק פת
לפני ואני אוכלו. אמר לך והבא אותו א' וירא[illegible] אם
אותיים דבריך מיד הלך הדג מה עשה ויגמר אותן
[illegible] שבעת הים עד שירד עפר מן הארץ לתוך הי
ירדו שרח א' ואותו עפר של ארץ שעשה דק לאחר
כשבא להשליך פתו למים כמנהגו נפל וכיון שנפל
מיד בלעתו והביאהו אותו לפני לויתן ואמר בני ראה
אתה אותה זורק פתך במים אמר אדוני כך ציוה אבי ד[illegible]

ואני

ואני מקיים הלכותיו אל הלכות שמביך קיימת א"ל הן
א"ל פתח פיך פתח פיו וירוק בתוכו שלשה פעמים מיד
נחה עליו רוח חכמה ובינה וידע והבין קולות הבהמות
והעופות ע' לשונות.. ואח"כ לוה לרב והלכו לא היבשה
לם והלכו לבטה והגיעו על שנכנס בראש הדרך
שבו שם ובאו ב' עופות ואמר א' לחבירו אך ואנקר
[את] עיניו.. א"ל הא' ראה כי האדם ערום הוא לא תגע
שאמרה לה חבירתה בתחלה אני הולך על רגליו ואנקר
את רגליו אם הרגיש אני פורח ואם לאו אני עולה החזה
ואח"כ על עיניו ואנקר אותם אם הרגיש אני בורח
ואם לאו אוכל עיניו מיד ונשבו על רגליו ולא זע ממקומו
כיון שבא לנקר את עיניו כשט ידו ותפשו אמר לו
שמעו אם אתה מניח בני זה אני מראה לך ממון
רב שגנזו שלמה המלך ועליו [illegible] כתר
גדול.. כיון ששמע האדם כך הבין את הדבר
א"ל הראהו לי ואני מניח את בנך [illegible]
בכנפה.. והלך אחריה עד שהגיעה למקום
שהממון מונח [illegible] התחילה [illegible]
הלכם והכוח

את אתה כנה אל ויאמר לנחש לך האמנת לי והנה
אמרתי לך לך הלך כי ערום הוא וירדף ותפש אותו
וגליתי ממון בעבורך הכה אותו והמיתו
מיד הלכה והביאה עשב א' ושמתהו על פיהו
מיד שב רוחו אליו·· ראה אדם א' אותו עשב
ואמר ודאי העשב הזה מחיה מתים·· לקח
העשב ואמר הריני הולך לירושלים ואחיה
בו המתים כשהוא הולך בדרך ראה ארי א' מת
נגע אותו העשב בו והחייהו ועמד על רגליו
ואכלו ואותו האדם שנראה לו הממון שב
לביתו ושכר חמורים להביא הממון ההוא לביתו
והוליכם עד המטמון וטען אותם מן הכסף
ומן הזהב כאשר יכולו שאת והיה בתוך אותן
חמורים חמור א' פרץ ירע מעלון אמר
חביריו אם אתם שומעים לי נעשה עלילה
לזה באופן שיאבד כל הממון לפי שטען אותנו
יותר מדאי אמרו לו חביריו כיצד נעשה·· א"ל
ממנו הראו וכן תעשו כשאתם בעיר אפי' עשב
מחצי השער ויבואו בני אדם לעזרנו ויראו את הכסף
ואת הזהב ויגזלו ממנו הכל א"ל חביריו ומגידא

אבו כי דין [illegible] שרוסבות אם נעשה את הדבר
הזה יכה אותנו [illegible] מחרבו עד שיקים את ה
[illegible] רחו כשאני עושה אם
מן הארץ כל עו[illegible] קביעו עצמכם ויאב
אין עוזרים אותי [illegible]
כל המחון וכל זה הבין האיש ההוא ויצחק לראות
מה יעשה כשנכנס לעיר הפיל החמור את עצ
כנער באו האנשים לעזרו אל בבקשה מכם
אל תעזרוני כי אני מכיר מעשין הרעים מק
עשה נטל את המקל שבידו והכהו כסוב על
ראשו ועל מותניו ועל גבו מכות גדולות
עד שקם ובא אל חביריו או היין שומעים
לעצחק היינו לוקים כמוהו מיד הלך האיש
המחון לביתו והגיד אל אשתו מהיכן היה לך
המחון הזה אל מה לך לשואני ה נתנו לו והיתה
נוחצקחותו יומם ולילה שמבדילה עד שנדד
והגיד לה באותו הלילה אותו היום נכנס למקום
שהיה לשם הסוס שלו וראה הסוס בוכה כא ה
ההקנבול על אורוות הסוס לאכול מן השעור
וראה הסוס בוכה ואל מפני מה אתה בוכה

אל״

אח״כ רופני שאדוני נדר לאשתו ולהגיד לה הגלה
כי מאין היה לו כל הממון והיא אשה ידעה לכסות
את הדבר וקספר לשכנותיה ושכנותיה לבעליהן
ויחרבו אותו ויגזלו הממון ענה התרנגול והלא לב
יש לי עשר נשים וכולם יראים ממני ולא יעשו
חוץ מדברי ואדוני אין לו כי אם אשה א׳ ואינו
יכול לכתקאותה שלא תשאל ממנו כלום ואם אתה
רוצה לראות היאך נשים מתפחדות ממני עכשיו
הנ׳ אני מה אעשה לקח גרגיר א׳ של שעורים והשליך
לפניהם ובאו כולם ביחד לאוכלו ואח״כ צער כבס
מיד ברחו כולם מלפניו א״ל ראו שהם יראים ממני
אף אדונינו יעשה לאשתו שקורא ממנו שמע
הגיע כל אותם הדברים והבין הלה שהם אומרים
וכששאלה לו אשתו קבר לי מאין היה לך הממון
מיד הכה אותה כטוב ואמרה לבעלה אל תכני עוד
ולא אוסיף לשאול ממך כלום מי גרם לנו כבוד
שנ׳ והחכמתו הקהיה בעלה ·· ולכ״כ כעבור
שקיים מצות אכין ולכ״כ מצוות שבתורה
שהיה מקיים וזכה לנו כבוד

בפטירלנך רודני רבונו

מעשה מעשה בחסיד א׳ שהיה ירא שמים
בסתר והיה לו שדה א׳ שהיה שם חרוב א׳ והיה תחתיו
עלה והיו עוברים ושבים היו יושבין תחת אותו חרוב
ומפסידין הזרעים שהיה החסיד זורע שם · אמר
החסיד אלך ואקצץ את האילן שלא יפסיד זרעוניו
אמרה לו אשתו עשה כרצונך מיד נטל החסיד את
הקורדום והלך לקצץ את האילן · כיון שהתחיל לקצצו
בא שד א׳ מהאילן ואמ׳ לחסיד אל תקצץ את האילן
ואני אתן לך בכל יום דינר זהב : אמ׳ לו ותתן לך
עשה הנה החסיד ולא קצץ את האילן והלך החסיד
לביתו ויהי בבקר חזר אל האילן ומצא שם ג׳ זהובים :
וכן היה רואה בכל יום ויום עד שנתעשר ובנה בתים
וחצרות וקנה עבדים ושפחות והוא לא היה יודע
מאותן הג׳ זהובים מהיכן הם : לימים הקהילו בניו לכוה
וכן עדרין כיון שראה בכה · אמר בעל עברות
אני שאני ועושה אותם זה עשה הלך עם אשתו אל
האילן ליטול כמנהגו כדרכו שהיה עושה בכל יום
ראה אנשים שהם משחקים תחת האילן · באותו
שעה שחק הוא ואשתו

ויעש לו משתה שלשה ימים ויראהו את כל בית
נכתה ושרים ושרות וכל מיני זמר אשר היו לו
לביתו: ויהי ביום השמיני ויחלה הסוחר הבבלי ויעצב
הסוחר עד מאד על חלי אוהבו נאמנו ויביא כל
חכמי מצרים והרופאים ויהי כי ראוהו הרופאים
וימששוהו בזרועו ובראשו ויביטו אל מימי רגליו
ולא הכירו לו שום חלי בעולם :: וידעו הרופאים
כי באהבת אשה חלה: ויהי כאשר ידע הסוחר בעל
הבית כי באהבת אשה חלה אוהבו ויבא לפניו
וישאלהו אם היה לו אשה בביתו שיאהב ויען הסוחר
החולה הראה לי כל בני ביתך והחשוקה בלבי אראך
ויראה לו הסוחר כל נערות ביתו והשרות אי זה
מהם יבחר אחרי כן הראה לו כל בנותיו ולא בחר
בכל אלה ותהי לסוחר נערה בתולה בביתו יפה
עד מאד אשר גדלה מקטנותה להיות לו לאשה
ויראה לו: ויהי כראות הסוחר החולה אותה
אמר בזאת הנערה חיי ומותי ויהי כאשר
שמע הסוחר בעל הבית דבריו ויתנה לו לאשה
על כל מהר ומתן שהיה לו לתת לה כתובה

הבה קט